

Több mint csak egy kard a szamurájoknak: Hirata Tantojo kardkovács magyarázata a katana és a nihonto világáról.

A japán szamurájokhoz társított "*katana*" világszerte ismert, és a japán filmekben és animékben való jelenlétének köszönhetően a kollektív képzeletbe is bekerült. De vajon mennyit tudunk róluk valójában? A "Japán kultúrája" sorozatunk e kiadásában meglátogattuk *Hirata Tantojo*-t, a tokiói *Ome City*ben található kardkészítő kovácsműhelyt, amely hagyományos kovácsolási módszerekkel készíti a legkifinomultabb kardokat. Míg ott voltunk, *Sukehira Hirata* kardkovácsmester és *Nodoka Hirata*, a hivatásos "*murage*" kohász mindent megtanított nekünk a japán kardokról, beleértve azt is, hogyan készülnek!

Mi is pontosan a katana? Merüljünk el a japán kardok összetett világában Hirata Tantojo-val

Kora reggel volt a *Shinjuku* pályaudvaron, Tokió egyik legforgalmasabb közlekedési csomópontján, és miközben az irodai dolgozók tömegei a japán főváros központi irodai területeire ingáztak, mi a *Chuo Line* vonat szinte üres kocsijába szálltunk, hogy az ellenkező irányba induljunk: Tokió határai felé, a vad és lenyűgöző *Okutama* területére. Úti célunk? A *Hirata Tantojo* meglátogatása és a japán kardok titokzatos világába való elmerülés.

Japán híres kardjairól csak egy általános képünk volt, ugyanaz, amit filmekben és tévéműsorokban ábrázoltak és mindannyian láthattunk már. Ahogy a vonat Tokió vidékének mélyén haladt, a kinti táj mezőkre és hegyekre változott, a kíváncsiságunk egyre nőtt, és egyre jobban vártuk, hogy leleplezzük e hagyományos és széles körben elismert mesterség néhány titkát!

Egy órával később leszálltunk az apró *Futamatao* állomáson, és egy rövid séta után egy mellékúton, amelyet csak erdős hegyek és a közeli *Tama* folyó zúgó hangja vett körül, *Sukehira* és *Nodoka* fogadott minket a *Hirata Tantojo* hagyományos műhelyében.

Miközben körbejártuk a műhelyt, láttuk, hogy nagy gonddal előkészítettek mindent, ami ahhoz szükséges, hogy megmutassák nekünk, mi áll a kivételes japán kardok készítésének hátterében. Megragadtuk az alkalmat, hogy röviden rákérdezzünk a mesterséggel kapcsolatos érzéseikre. Azonnali mosoly szikrázott az arcukon, ami megmutatta nekünk, hogy a páros mennyire szereti a munkáját, és azt mondták: "A *Nihonto* valóban rendkívüli! Van egy megmagyarázhatatlan aurája a kifinomultságnak".

Ez valójában nem "Katana", hanem "Nihonto"

Japánul a "*nihonto*" (日本刀) a japán kardok tényleges megnevezése. Szó szerint "japán kardot" jelent, és az *Edo*-korszakban (1603-1868) kezdték el használni, hogy megkülönböztessék a Japánban kovácsolt kardokat a külföldi kardoktól.

Bár a tengerentúlon széles körben használják a japán kardok minden típusának leírására, a "*katana*" (刀) szó Japánban valójában a japán kardok egy speciális típusára, az "*uchigatana*"-ra (打刀) utal, amelynek pengéje körülbelül 60 cm vagy annál hosszabb. Ez a hosszabb a két penge közül, amelyet a filmekben és tévéműsorokban jellemzően a szamurájok forgatnak. (a rövidebb kard a *wakizashi*)

A *nihonto* készítéséhez tüzet és vizet is használnak, a japán tisztulási szertartásokon használt elemekkel. "Szentélyeknek szentelt szent tárgyak" - magyarázta *Sukehira*. Japán "három szent kincsének" egyike is egy kard, a *Kusanagi no Tsurugi*, amely a legenda szerint *Amaterasu* napistennő ajándéka volt.

A szuggesztív és gyönyörű *nihonto*-k átlagosan 30 cm és 90 cm közötti hosszúságú, ívelt pengéjű kardok. Bár a kifejezésről a kardok képe juthat eszünkbe, valójában más típusú japán pengékre is használják, mint például a "*naginata*", a vágásra és hasításra alkalmas japán alabárdok, amelyeket főként nők használnak, vagy a "*yari*-kra", a japán lándzsákra.

Naginata

Yari

A Nihonto története - Hogyan lett a kard Japán egyik szimbóluma?

Bár Japán-szerre számos régészeti lelet utal arra, hogy az első bronzkardok és a vasfeldolgozás technológiája a *Yayoi*-korszakban (i. e. 10.-3. század) került Japánba Kínából, a japán kardkészítés a késő *Kofun*-korszakban, a 6. század körül kezdődött.

Mivel azonban "nem sok olyan dokumentum maradt fenn, amely részletesen leírná, hogyan készültek a *nihonto*-k az *Edo*-korszak előtt, a mai japán kardkészítés főként az *Edo*-korszak kézművesei által kifejlesztett technikákból ered" - tudtuk meg *Sukehira* és *Nodoka* elbeszéléséből.

Az *Edo*-korszakban a sógunátus szigorúan szabályozta, hogy milyen méretű és típusú *nihonto*-t lehetett hordani és használni, mivel ezek a tulajdonos státuszát szimbolizálták. A földművesek és a kereskedők például csak *wakizashi*-t viselhettek utazás közben önvédelemre, míg a gyerekek és a nők csak "*tanto*-t", a japán rövid kardot vagy tört hordhattak maguknál védelemre.

A másik nagyobb különbség az acél alapanyagában volt. Az *Edo*-korszak előtt minden régió a saját fémet állította elő a helyi vashomokból, így a kardok színe régióként nagyon eltérő volt. Ahogy azonban az ország a *Tokugawa*-sógunátus alatt megállapodott és egységesült, bizonyos mennyiségű homogén vas vált elérhetővé az egész országban, és a különbségek kevésbé lettek hangsúlyosak. Emellett Japán nemzeti elszigetelődésével a Kínából importált vas forgalmazása is megszűnt, ami arra kényszerítette a kardkészítőket, hogy áttérjenek a hazai gyártású fémre.

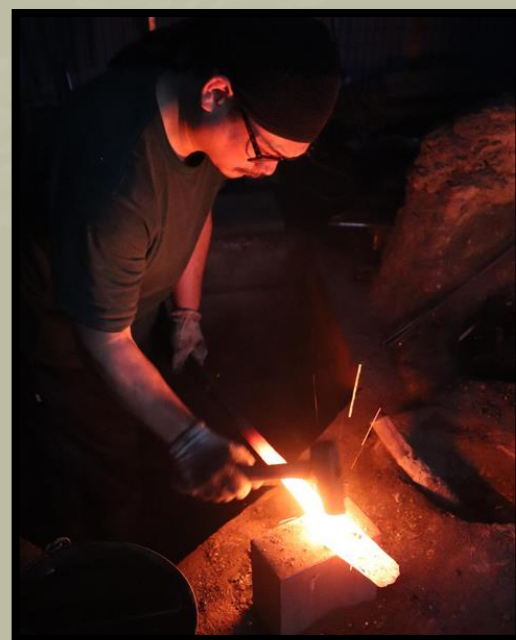

A Meiji-korszakban (1868-1902) életbe lépett a kardok eltörlésére vonatkozó rendelet, és sok kardkészítő az addig kidolgozott kardkészítési technikák felhasználásával "uchihamono" konyhakések gyártására tért át. Ezek a technikák, amelyeket egykor a japán kardok élességére és szilárdságára használtak, váltak a ma világszerte nagyra becsült, kiváló minőségű japán konyhakések gyártásának alapjává.

A Hirata Tantojo is így készíti saját késeit - mivel pontosan ugyanazt az eljárást alkalmazzák, függetlenül attól, hogy nihonto-t vagy kést kovácsolnak, biztosítani tudják, hogy minden vásárló egyedi műalkotást kapjon, amely valóban a hagyományos japán kardok varázsát mutatja be.

"Mára a hivatásos nihonto készítőik száma drasztikusan lecsökkent, és már csak körülbelül 30-an gyakoroljuk ezt a művészetet főállásban. A modern életmód miatt egyre kisebb az igény a nihonto-kra, amelyek korábban mindennapi használati tárgyak voltak, ünnepélyes alkalmakra szánt ajándékok, vagy az elhunytaknak kívántak biztonságos utat a túlvilágra" - válaszolta Sukehira, amikor a kardkészítés jelenlegi helyzetéről érdeklődtünk Japánban.

A modern korban a nihonto gyakran dekorációként szolgál, de a harcművészetekben még mindig van némi gyakorlati hasznuk.

Például a *kendo* és az *iaido* kardforgatók a gyakorláshoz "*shinai*" bambuszkardokat és "*bokken*" fakardokat használhatnak, de az *iaido* gyakorlása során vágóél nélküli "*iaito*" fémkardokat használnak. A "*tameshigiri*", a japán gyékény-vágás művészete pedig éles kardokat használ.

A *nihonto* ma már a modern japán popkultúra szerves része is, és számos népszerű animében látható, például a *Demon Slayer*-ben, amely még a hagyományos kardkészítés kultúráját is bemutatta a legutóbbi "*Swordsmith Village Arc*"-ban, ahol az egyik szereplő, egy kardkovács, *Hyottoko* maszkot viselt (a lenti képen is látható). A maszk "azt az arcot ábrázolja, amit akkor vágunk, amikor a perzselően forró kovácsműhely közelében dolgozunk" - mondta *Sukehira* nevetve, miközben ugyanazt az arckifejezést utánozta.

Hogyan készül a Nihonto? Bepillantás a hagyományos japán kardkészítésbe a Hirata Tantojo-ban

Nodoka úgy bámult a lángokba, mintha ismerné az égő kemence minden titkát. "Nem a könyvek szerint csinálom, és nem látom, mi történik a kemencében, ezért az ösztöneimre kell hagyatkoznom." Nagy tudásra kell szert tenni ahhoz, hogy megszelídítsük ezt a tüzet, és elsajátítsuk Japán egyedülálló kardkészítési módszerének kiindulópontját: a "*tatara seitetsu*" vaskészítést. A *tatara seitetsu* megköveteli, hogy a vashomokot egy "*tatara*" nevű kemencében dolgozzák fel, amely faszénnel működik, és a modern nagyolvasztó kemencékhez képest alacsonyabb hőmérsékleten üzemel. Az eredmény egy hihetetlenül tiszta vas, a "*tamahagane*".

Manapság már szinte alig van olyan kardkovács Japánban, aki saját maga dolgozza fel a vasat. A *Hirata Tantojo* a lehető legjobban megőrzi a hagyományos módszereket, és egyike azon kevés műhelyeknek, amelyek még mindig a régi módon kovácsolják a *nihonto*-t, beleértve az acélkészítést is. *Nodoka*, Japán egyik utolsó hivatásos *murage*-ja, és az egyetlen nő közöttük, a *Hirata Tantojo tatara seitetsu*-ját vezeti.

Azzal kezd, hogy mágnessel válogatja a vashomokot. "Fontos, hogy a megfelelő mennyiségű homokot válasszam ki, hogy valóban el tudjam távolítani a szennyeződések". Bármilyen jelentéktelennek is tűnik, ez egy fontos feladat, amely befolyásolhatja a *tamahage* végső minőségét.

Ezután folytatja a *tatara* kemence aljának agyaggal való előkészítését. Ezt követően legalább egy hétig hagyja száradni, mivel a nedvesség zavarja a gyártás folyamatát. Ezzel egyidejűleg a faszénaprítást is elvégzik. A *tatara* kemence jelentős mennyiségű szenet használ, ezért minden alkalommal 60-70 kg szenet aprítanak.

Miután a *tatara* kemencét előmelegítették, *Nodoka* elkezd beletölteni a vashomokot. Az időzítést csak a kemence gondos megfigyelésével lehet meghatározni. Körülbelül ötpercenként váltogatja a szenet és a vashomokot, majd a *tatara* fúvókáján keresztül eltávolítja a szennyeződések, és ezeket a lépéseket körülbelül nyolc-kilenc órán keresztül folytatja. A végén a *tatara* kemencét szétszerelik, és a *tamahagane*-t eltávolítják.

Körülbelül nyolc-tizenegy kilogramm *tamahagane*-t lehet nyerni egy *tatara*-vaskészítés során, amihez körülbelül 30 kg vashomokot használnak fel. Egy kilogramm *tamahagane* nagyjából egy "*santoku*" konyhakésnek felel meg.

Amikor a *tamahagane* tömb elkészül, *Sukehira* beindítja a kovácsolóhelyet. A lángok erőteljes tánca lassan betölti a *Hirata Tantojo* helyiségét a tűz és a szén pattogó darabkáival. A tömböt belehelyezik a kemencébe, és a faszén hipnotizáló hő- és fénykitörésekben pukkadozik. Megigéz, hogy az izzó fém durva csomói milyen kifinomult tárgyakká, például kardokká válhatnak, ha a megfelelő kezek megformálják őket.

Általában a kardkovácsok a *tamahagane*-t széntartalma szerint választják szét a "*mizuheshi*" nevű eljárással, amely a vas kilapításából és hengerléséből áll, majd vízbe helyezik, hogy gyorsan lehűljön. E folyamat során a magas széntartalmú kemény acél tisztán törik le, míg az alacsony széntartalmú puha acél nem törik. A kemény acélból készül a "*kawagane*" (a penge felülete), míg a lágy acélból a "*shingane*" (a penge magja).

Miután a *mizuheshi* elkészült, folytatják a "*kowari*" eljárást, ahol kiválasztják és kalapáccsal törik darabokra a legjobb *tamahagane* acélt. Mind a *mizuheshi*, mind a *kowari* lépés célja a fém ellenállóbbá tétele és a további szennyeződések eltávolítása.

Mivel azonban a *Hirata Tantojo* házon belül előállított acélja már eleve olyan szívós és kiváló minőségű, *Sukehira* képes kihagyni ezeket a lépéseket, és a kész acélt közvetlenül egy "*tekobo*" nevű rúd tetejére helyezni, hogy megkezdődjön az *orikaeshi tanren* kovácsolási folyamat.

A "*wakashi*" főzési folyamat során a *tamahagane*-t tovább kalapálják, hogy eltávolítsák a szennyeződések, felmelegítik és megkeményítik. A jól összeállított *wakashi*-t, az acélhalmok összeomlásának vagy égésének megakadályozása, valamint a hőátadás javítása érdekében szalmával és sárral borítják be. A kovácműhelybe levegő befúvására, valamint a tűz intenzitásának és hőmérsékletének beállítására fúvókákat is használnak.

Valahányszor a *tekobo* eltűnik a kemencében, hatalmas szikraeső keletkezik. Egy gyakorlott kardkészítő ezeket a jeleket, valamint a tűz hangját és színét is értelmezni tudja, hogy meghatározza a *wakashi* folyamat állapotát.

Bár a *Hirata Tantojo*-nál nem végeznek "*karizuke*"-t vagy "*karitanren*"-t, mivel az acéljuk már eléggé ellenálló, ezen a ponton néhány kardkovács végezheti ezeket a lépéseket, hogy ellenőrizze a *wakashi* állapotát, és többször kalapálja a vasat, hogy lássa, alaposan kiforrt-e már.

Ha a *wakashi* elégtelen, az acél szétmorzsolódhat, de ha az acél nem esik szét, az azt jelenti, hogy készen áll a "*hon wakashi*", vagyis a fő forralási lépésre. E lépés során a régi szalmát eltávolítják, és új szalmát szórnak a tetejére, majd a *wakashi*-t megismétlik, hogy a finomítási folyamat teljes mértékben végbemenjen.

Az *orikaeshi tanren* vagy hajtogatott kovácsolás során az acélt úgy nyújtják, hogy megkalapálják, félbehajlítják, majd újra megkalapálják. A folyamat befejezése után a kardkovács fokozatosan kard alakúra tudja nyújtani az acélt. A kard hegyét ferdén levágják, a "*kissaki*" hegyét kikalapálják, és létrehozzák a "*shinogi*" keresztmetszetet is.

Amikor az acéltömb már közel áll a kard alakjához, a „*yakiire-t*”, avagy az edzést is elvégzik. Az edzés során a kardot felhevítik, majd gyorsan lehűtik a vízben. Ez a folyamat hozza létre a japán kardokra oly jellemző görbületet és a "*hamon*" edzésmintákat.

Az edzés előtt a kardot "*yakibatsuchi-val*", agyag, faszén és csiszolópor keverékével vonják be. A penge azon oldala, amelyre csak egy vékony réteg *yakibatsuchi* kerül, gyorsabban hűl le, mint az az oldal, amelyre vastagabb réteg kerül, így a kard görbül és a *hamon* a gyorsan hűlő oldalon alakul ki.

Hirata Tantojo - Vésés egy "*tanto*" japán tőrön a bal oldalon és egy "*hocho*" japán konyhakésen a jobb oldalon.

Az utolsó simítások közé tartozik a penge csiszolása, a *katana* markolat részének véglegesítése és a kard feliratainak gravírozása. A kardkovács nevét általában a kard elülső oldalára, míg a készítés dátumát a kard hátuljára vésik.

Miért tartják a japán kardokat a világ legjobbjainak? Fedezze fel a Nihonto szépségét és egyediségét a Hirata Tantojo segítségével

A japán kardok szépségét sokféleképpen lehet értékelni, kezdve a penge formájával. A *kissaki*, a "*sori*" görbület és a *shinogi* a kardkovács mesteri tudását, valamint az egyes történelmi korszakok igényeit tükrözi.

Hirata Tantojo - hamon (hullámos vonal) és jigane (a finom szemcsék közepén)

Még a penge látszólag makulátlan felülete is, amely távolról nézve tükörként csillog, közlről nézve számtalan váratlan részletet tár fel.

Minden *nihonto*-nak van egy olyan eleme, amely egyedivé teszi őket, a *hamon*, amely csak a hagyományos japán kardokon található meg. A penge éle mentén agyag felhordásával, valamint az edzési folyamat hőmérsékletének és időzítésének megváltoztatásával hozhatók létre. A *hamon* lehet "*suguha*" egyenes vagy "*midareba*" hullámos, és lehet "*nie*" durva szemcsés vagy "*nioi*" finom szemcsés.

Védelemre tervezett pengék

De nem csak a külsejük különbözteti meg őket a többiektől!

"Kevesen tudják, de a *nihonto* egyedisége abban is rejlik, hogy nem csak egyszerű fegyverek. Az élet tiszteletéből születtek!" - árulta el *Sukehira*. "Nem a legjobb formájuk van a támadáshoz. Egy egyenes fegyverrel gyorsabban elérhetnéd az ellenséget."

A japán kardok gyorsabbak és erősebbek, mint a nyugati kardok, amelyeket ütésre és szúrásra terveztek.

Egy elmélet szerint az ívelt penge tette lehetővé, hogy a szamurájok még lovaglás közben is könnyedén, egy kézzel ki tudták húzni a kardot. Emellett növelte a vágóerőt anélkül, hogy túl nagy erőt kellett volna kifejteni, vagy túl nehézé tette volna a pengét. A *shinogi* kialakításának módja, amely szintén egyedülálló a japán kardoknál, erősebbé teszi a kardokat.

A Japánban jellemző "*tatara*" acélgyártási eljárással a *murage* alacsonyabb hőmérsékleten tudja megmunkálni a vashomokot, ami megakadályozza, hogy a kén és a foszfor feloldódjon benne, és kevés szennyeződést tartalmazó acélt eredményez. Az edzés alapvető fontosságú a penge rugalmasságának és élességének növelésében is, így a penge szívósabbá és kevésbé hajlamossá válik az elhajlásra.

Általánosságban elmondható, hogy a nyugati kovácsoláshoz vagy öntéshez képest a japán kardkészítés egyedi folyamatának minden egyes lépése úgy fejlődött ki, hogy a lehető legkeményebb, legkönnyebb és legtisztább pengéket hozza létre.

Lehet e japán kardot vásárolni? Tippek kezdőknek, akik egy Nihonto-t szeretnék vásárolni profi kardkovácsoktól

A hamisítványok elkerülése érdekében fontos, hogy megbízható boltban vagy készítőnél vásároljon japán kardot. "Vannak, akik csak a márkanév alapján vásárolnak *nihonto*-t, de a legjobb, ha megtaláljuk azt a kardtípust, amelyik a legjobban illik hozzánk." *Hirata Tantojo* azt javasolja, hogy látogasson el különböző múzeumokba, nézzen meg sok kardot, és figyeljen az olyan részletekre, mint a penge alakja és szemcsézettsége, valamint az edzsminták, hogy megértse a pengéket, és hogy mi tetszhet, valamint kutasson a kardkészítők stílusai után is, mielőtt a vásárlással folytatná.

Ami az árat illeti, érdeklődésünkre azt mondták, hogy "50 000 jen és 1 milliárd jen között mozog, attól függően, hogy milyen típusú kardról van szó, és hogy híres szamurájé volt-e".

Mielőtt azonban vásárolna egy kardot, érdemes megjegyezni, hogy Japánban rendkívül szigorúak a kardokkal kapcsolatos előírások. Ahhoz, hogy Japánban legálisan birtokolhasson egy kardot, a tulajdosznak regisztráltatnia kell azt, és be kell szereznie a "Lőfegyverek és kardok regisztrációs bizonyítványát". A tulajdosváltást is be kell jelenteni az "Értesítés a lőfegyverek és kardok tulajdosváltásáról" című dokumentum benyújtásával.

A legálisnak tekintett kardok birtokolhatók és kiállíthatóak, és a Kulturális Ügyek Hivatala vagy "Fontos kulturális javak" minősítéssel látja el őket, vagy műalkotásként jegyezteti be őket. Ezeket csak a törvény által indokolt esetben lehet szállítani vagy utazni velük, és ebben az esetben is csak a regisztrációs igazolással együtt. A tanúsítvány nélküli kardbirtoklás, valamint a regisztrációs tanúsítvány nélküli kardszállítás börtönbüntetéssel vagy súlyos pénzbírsággal büntetendő.

A japán kard exportálásakor szintén tanácsos a megfelelő dokumentációt és engedélyt elkészíteni. Ez magában foglalhatja a "Lőfegyverek és kardok regisztrációs bizonyítványát", valamint annak igazolását, hogy az exportált tárgyak nem tartoznak a nemzeti kincsek, a fontos kulturális javak vagy a tanúsítottan fontos műtárgyak kategóriájába. Ezt a Kulturális Ügyek Ügynöksége állítja ki, és "Régiségek exportértékelési bizonyítványának" nevezik. Minden országnak megvannak a saját rendelkezései a kardok birtoklására és behozatalára vonatkozóan is, ezért ne felejtjük el ezeket is ellenőrizni.

Ha japán kard vagy kés vásárlását tervezi, fontolja meg, hogy a *Hirata Tantojo*-tól rendel egy kézzel készített darabot. Ők rendelésre készítenek *nihonto*-t és *hocho*-t, amelyeket akkor is megvásárolhatunk, ha a tengerentúlon élünk! A *Hirata Tantojo* gondoskodik a regisztrációs tanúsítványról, és a szállításkor átadja azt. Annak további biztosítása érdekében, hogy ne legyenek problémák, azt is javasolták a nemzetközi ügyfeleknek, hogy előzetesen lépjenek kapcsolatba a vámhivatallal, hogy az egész szállítási és ellenőrzési folyamat a lehető legsimábban menjen.

Helyek, ahol szép *Nihonto*-kat láthatunk Japánban

Ha Japánban tett kirándulásunk során a japán kardokat szeretnénk élvezni, akkor az ezeknek szentelt számos múzeum egyikét is meglátogathatjuk.

A tokiói Japán Kardmúzeumban a *nihonto*-k műalkotásként vannak kiállítva, beleértve a fontos kulturális értékük miatt különleges státuszt kapott kardokat és más szamuráj ereklyéket is. A múzeum a japán kardokról és a kardkészítésről szóló történelmi dokumentumok gyűjteményével is rendelkezik.

Az *Okayama* prefektúrában, *Osafune* városában található *Bizen Osafune* Kardmúzeum (csak japán nyelven) a *nihonto*-készítéséről híres város, ahol különféle japán kardok és egy műhely is látható, ahol a látogatók szemtanúi lehetnek a kardkészítésnek.

Japán más, kardgyártásról híres területeit is felkeresheti, például a *Gifu* prefektúrában található *Seki*-t, amelyet a "pengék városaként" emlegetnek, ahol a pengekovácsok 800 éve készítenek kardokat, késeket és evőeszközöket, és még ma is számos kovácműhellyel büszkélkedhet.

Ha inkább a gyakorlati tapasztalatokra vágyik, a *Hirata Tantojo* ingyenes japán nyelvű túrákat szervez, amelyeken a látogatók első kézből tapasztalhatják meg a *nihonto* készítését. A kovácstúrák csak előzetes bejelentkezéssel vehetők igénybe, míg a tatara vas készítéssel kapcsolatos túrák időpontjait minden hónapban a *Hirata Tantojo* Instagram-fiókján jelentik be. *Sukehira* és *Nodoka* örömmel fogadják a nemzetközi látogatókat, és fordítási alkalmazásokon és egyszerű angol nyelven keresztül kommunikálnak, mivel a japán kardok iránti szeretetük nem ismer határokat, és szeretnék, ha minél többen kapcsolatba kerülnének a japán kardkészítés csodálatos világával.

Térítés ellenében workshopokat is tartanak, amelyek során megismerkedhetünk a japán kultúrával és kézművességgel egy *tatara* élményen keresztül, ami más kovácsműhelyekben ritkán fordul elő, vagy egy *nihonto*, egy japán konyhakés vagy egy kés elkészítésén keresztül, amit a *Hirata Tantojo* mesteremberei asszisztálnak!

Név: Hirata Tantojo

Cím: 4-1209, Futamatao, Ome-shi, Tokyo

東京都青梅市二俣尾 4-1209

[Google Maps](#)

Megközelítés: 5 perces sétára a *Futamatao* állomástól a JR *Ome* vonalon.

Honlap (japán): <https://www.hiratatantoujou.com/>

Honlap (angol): <https://mokomimi1027.wixsite.com/my-site-2>

Merüljön el a Nihonto világában

A japán samurájok által használt fegyverként világszerte ismert *nihonto* több mint egyszerű kard! Ismerje meg a történelmét és az összetett gyártási folyamatot a *Hirata Tantojo*-ban, ahol *Sukehira Hirata* kardkészítő mester és *Nodoka Hirata* profi *murage* hihetetlen tudásukkal és szenvedélyükkel várják, hogy beavassák a hagyományos japán kardkészítés csodáiba!

A fordítás az alábbi cikk felhasználásával készült: <https://www.tsunagujapan.com/more-than-a-sword-for-samurai-the-world-of-katana-and-nihonto-explained-by-swordsmith-hirata-tantojo/>